

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

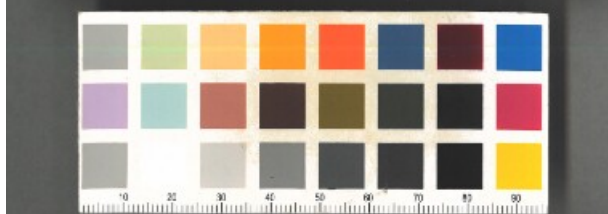
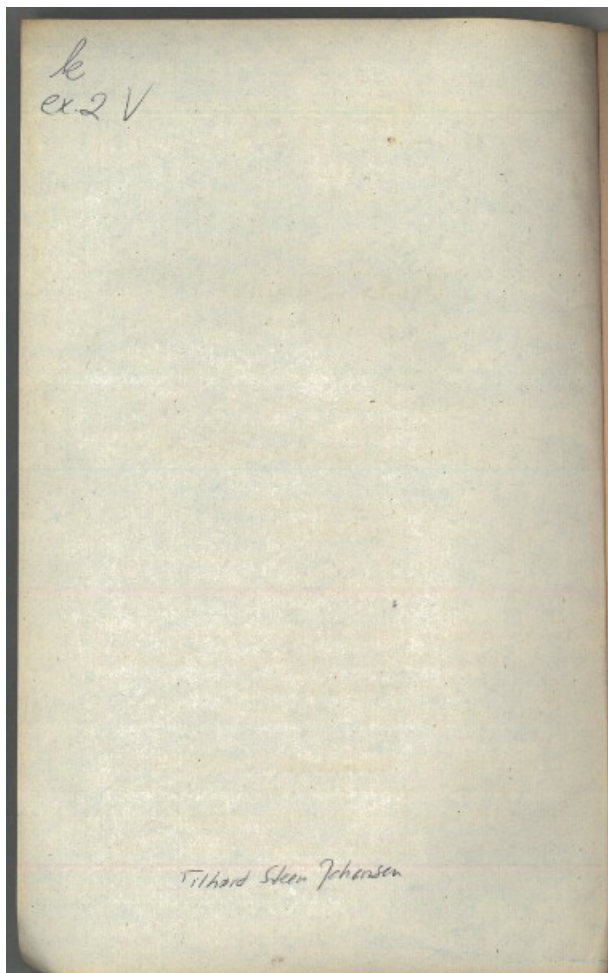
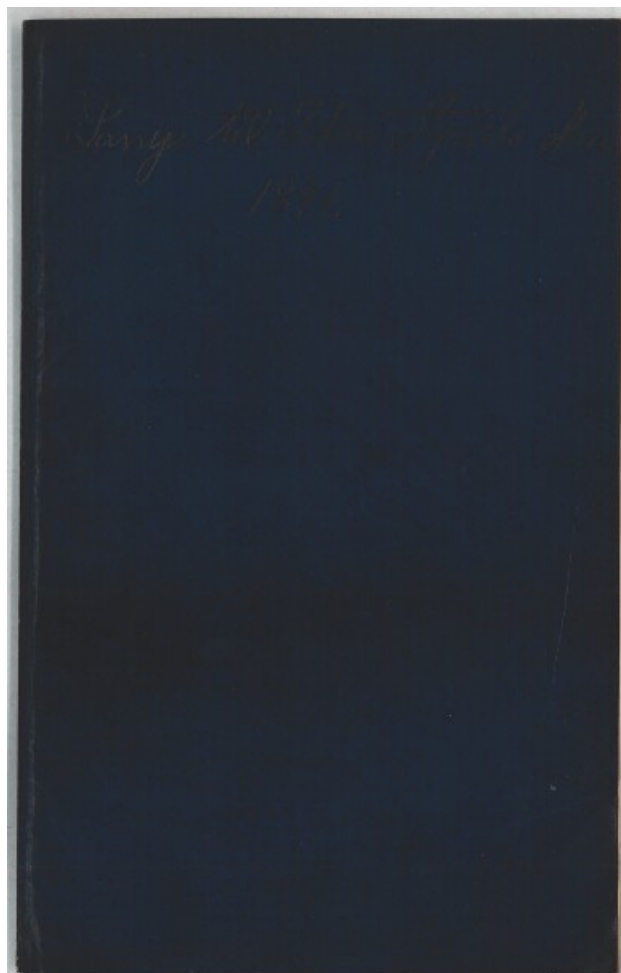
Titel: Tæt udenfor Vebek, hvor Søen er reen

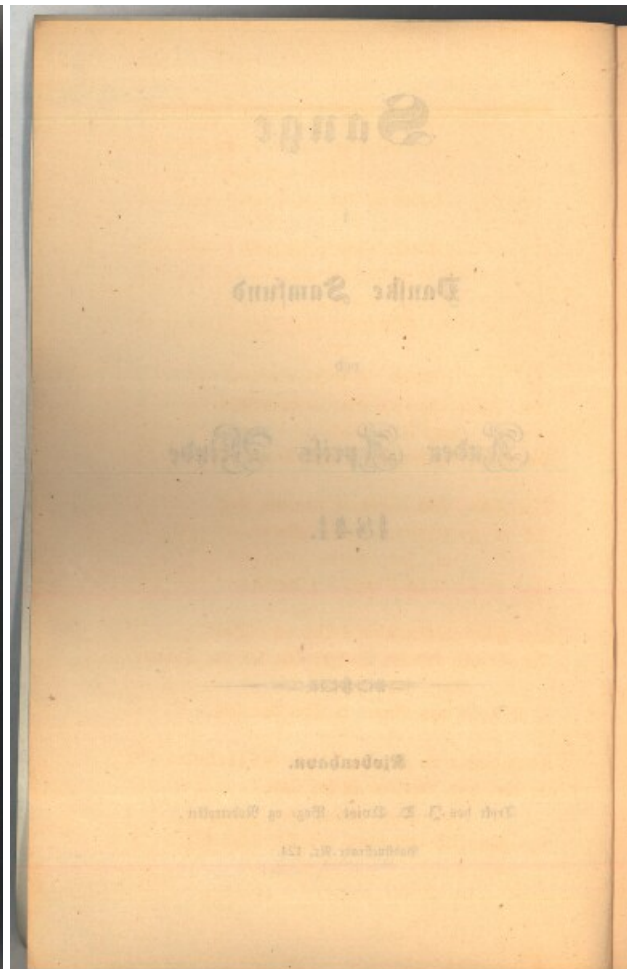
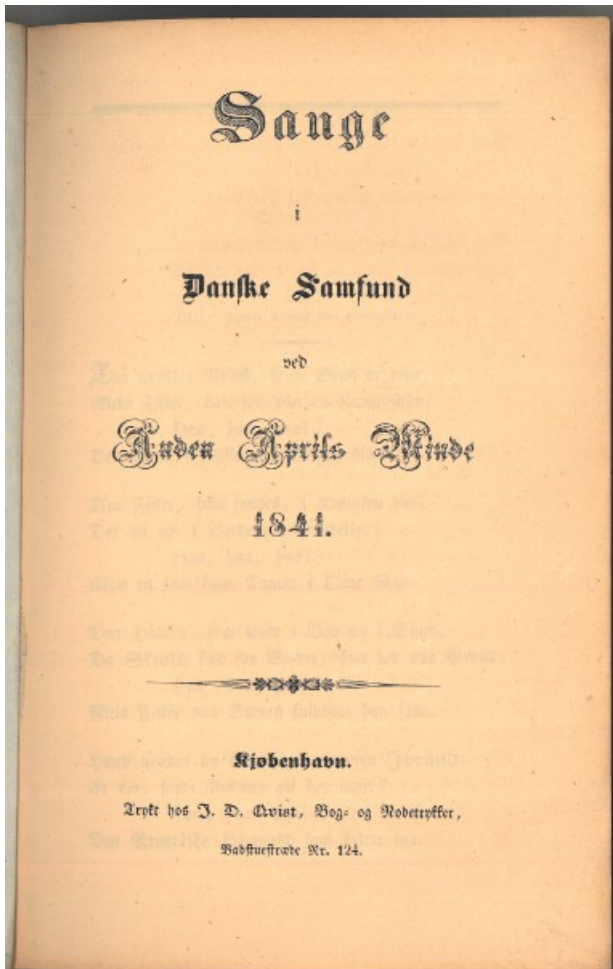
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Tæt udenfor Vebek, hvor Søen er reen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_697-txt-shoot-idm98/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)





Mel. Agnet stæder paa Spiestæbet.

Lat udenfor Bebek, hvor Soen er reen,
Niels Fisser, han sad paa en Kampsteen;
Haa, haa, haa!
Der speiler sig Meget i Volgen blaa.

Den Fisser, han syndes, i Kroniken stis,
Det nu var i Verden et Hundeliv.
Haa, haa, haa!
Man tit saae ham Taarer i Dine staae.

Den Havfru, som leged i Belt og i Sund,
Da Skjold sted for Styret, hun lob paa Grund;
Haa, haa, haa!
Niels Fisser paa Stenen suldrat hun staae.

Hvad græder du for, sagde Havfru Ibrand:
Er det, fordi Rosmer gif her iland?
Haa, haa, haa!
Den Engelse Havmand hun kaldte staae.

Det svared Niels Fisser: den Vikingestreg
Paa Kongedvbs-Regningen skriver jeg,
Haa, haa, haa!
Det star i hans Dine, det Morkeblaa!

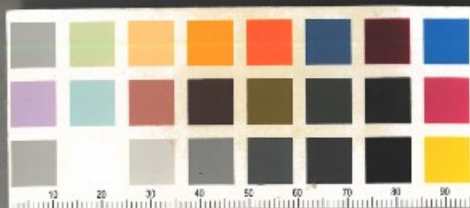
Saa kemped de Helte af anden April
Med Rosmer-Baronen fra Thems og Nil,
Haa, haa, haa!
At fredelig dog man engang ham staae!

Da smilede Havfruen og sagde: galant
Saa gier man til Flue en Elefant!
Haa, haa, haa!
Hvad tænker med Taarer da end du staae!

Derpaa, sagde han med et Suk, tænker jeg,
Der lugter af Lærdom, som for af Beg.
Haa, haa, haa!
Det huer mig daarligh hos Kjøler blaa.

For de, der var flogest paa Himmelsens Lob,
Lange heller til Keis end til Toys nok krob;
Haa, haa, haa!
For kikked man Stjeruer hoer Nat i Raa!

Og de, der var ferrest i Fransk og i Tydsk,
Fik ondt, naar hun krænged side rank og brydsk.
Haa, haa, haa!
Det Syreg stulde Somand dog godt forstaae.



Hvo Kaasen veed bedst i sin Kaffelovns Krog,
Gaaer snarest i Kuling fra Kaart og Bog.
Haa, haa, haa!
Tilbundes gaaer kun Semand i Belgen blaa.

Hvor Alt hvad der buldrer holdt gruelig Hums,
Saa hver en Magister blev rent lensus,
Haa, haa, haa!
Der skulde nok Semand i Skole gaar.

Der op til Examen saa kæt og saa bold
Sik Villemoes neppe som Tordenstjold.
Haa, haa, haa!
Hvordan vil det nu med de Lærde gaar!

Kem Tordenstjold nu med sin begejrede Breg,
Fuldvoren med Skag og med Semandsfrog,
Haa, haa, haa!
Han aldrig fik Stjerne paa Kjolter blaa!

Det svared den Havfru, som leged med Skjold,
Dg peiled Havaudet fra Hedenold!
Haa, haa, haa!
End tænder en Stjerne for Kjolter blaa!

Hvad sagte jeg hoisted paa Jessefjords Grund,
Hoitostet skal lyde i Bressund,
Haa, haa, haa!
Da tør det vel Drotten til Hjerte gaar!

Uf Sæden paa Havet til Danmark's Roes,
Fra Skjold og fra Hading til Villemoes,
Haa, haa, haa!
Skal vore Bedrifter som Ar paa Straa!

Med Tordenstjold mødes da Adler og Junl,
Med Dottrene mine de lege Skjul,
Haa, haa, haa!
Kong Christian gladelig ser derpaa.

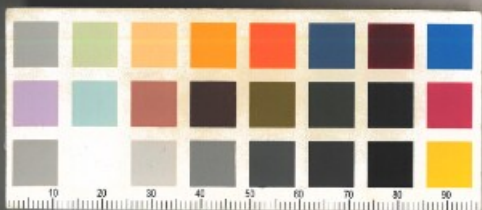
Da med mine Søstre, i Øst og Nøed,
Jeg løfter min Stemme til Sang i Chor;
Haa, haa, haa!
Da herer man Norrelands Klokker gaar!

Dg Rosmer vi gjæste en Morgen forvist,
Ham tage paa Sengen, med Tak for Sidst,
Haa, haa, haa!
Der speiler sig Meget i Belgen blaa!

N. F. S. Grundtvig.

Mel. Dufteude Eng og Iovneige Bange.

Baaren af Jorden hver Blomst nu frembyder
Kun for at pryde din Eviigheds-Krands,
Hellige Dag! o dit Minde os seyder!
Alting opliver din Hæder, din Glænde!



Bindenes Biften og Stormenes Brusen
Sig sammenblænde i stolt Harmoni. —
Blomsternes Dufte og Skovenes Susen
Lander og toner til Fryd kun for Dig!

Brudt er dit Hængsel, cobaniffle Bolge!
Frit Du henruller med Sjølundts Kyll!
Vil Du lovsynge, hvad Intet kan dolge:
Dannemarks Stoltbed og Danernes Lyf.

Bolgen saa lifligt for Bolgen lovsjunger
Dannebrogs hæderomkrandsede Flag.
Havet med tusind veltalende Tunger
Stoltelig nævner den gjenfødte Dag.

Fuglen vel stærke paa Greden sig gynger
Frydsfuld i kolige, grønne Klund,
Lifold — ja tusindfold sedt den dog synger,
Glad ved vor Fryd i den hellige Stund.

Yngling med Ild i det sjælfulte Dite!
Hæv da din Stemme saa mandig og reen!
Lad den gjenlyde som Chor i det Høie!
Fryd Dig med Fuglen paa gyngende Green!

Føl Du er fri som de rullende Bænde,
Fri som din Sjæl i den saligste Drom!
Føl Du har Kraft som de blomstrende Strande
Til at staae fast mod den rivende Strøm!

Pige med Læber som Roser saa røde!
Sødt skal Du synge om Heltens Mod,
Synge om Helte, som glad for os døde,
Som hjøbte Dannemarks Hæder med Blod.

Sødt skal Du smile ved Graven at stue,
Som nu omkrandses af Vaaren saa net!
Dobbelt skal Roser paa Kinderne lue
Naar Du seer Sønner af Heltens Væ.

Dannemarks vellige Bænger og Vænge
Høit skal gjenlyde af Lyernes Klang,
Fuglens Dviddren og Pigernes Sange
Blandet med Lyden af Bovernes Gang!

Harpen skal tie og Bolgen ei vinde,
Hjertet skal glemme sit taktfaste Slag
Før Du forsvinder, o frydsfulde Minde!
Om den for Danmark saa bellige Dag!!

Wilhelm F.



